

USA UT AV IRAK!

Hvem av disse har masseødeleggelsesvåpen?

USA ut av Irak!

Press regjeringa!

USA, med «koalisjonen» sin diltande etter, er no i full gang med å kolonisera Irak. Me tok ein prat med internasjonal sekretær i AKP, Arnljot Ask, dagen etter åttaket på Irak.

av Magnus Bernhardsen

No er den varsla krigen mot Irak i full gang. Kva meiner AKP om denne krigen?

– Dei som har makta i USA får no gjennom det dei har jobba for i fleire år, frå

lengje før George W. Bush vart president: Nemleg eit USA-venleg styre i Bagdad. Krigen har ingenting med masseøydeleggingsvåpen eller kampen mot terror å gjera. Kravet om øydelegging av Iraks masseøydeleggingsvåpen kom fyrst på bordet i mars 1991, som eit påskot til å halda nakketaket på Irak etter at styrkane til Saddam Hussein var kasta ut av Kuwait. Og når det gjeld kampen mot terror, så er det nok slik at denne krigen snarare fremjer terrorisme enn fjernar den.

Folkeretten og Tryggingrådet

Ville AKP meint noko anna om krigen hadde fått stonad i Tryggingrådet?

– Nei, det ville jo ikkje ha forandra noko om USA hadde klart å bølla og bestikka medlemene der til å fylgja vilja deira. Grunnlaget for krigen ville ikkje verta endra ved det. Men USA ville sjølvsaft få det lettare med å marknadsføre ugjerninga si.

Jan Petersen meiner det ikkje er sikkert at krigen bryt med folkeretten. Har han rett i det?

– Petersen er jo så lei seg for at Noreg ikkje kan delta, og sluker alt som kjem frå USA og England si hand! Han lever heilt opp til tilnamnet sitt, «puddelen». Han har lese notatet som krigsadvokaten til Blair har utarbeida og lener seg på det. Dette «uhilda»(!) notatet presterer han å kalla ein god «case» for krig! Krigen til USA bryt folkeretten på alle måtar. For det fyrste trugar ikkje Irak

USA. Det er heller ikkje eit generelt tryggingstrugsmål som må møtast med internasjonale mottiltak. Og for det tredje, så har det ikkje noko FN-vedtak i ryggen – tvert i mot står eit stort fleirtal i Tryggingrådet for at våpeninspektørane skulle ha fått halda fram med arbeidet sitt. Når Blair, og sikkert Petersen og, meiner at krigsresolusjonen frå november 1990 framleis kan nyttast, så er det lättleg. Den var jo mynta på å få Irak ut av Kuwait.

Olja

Er det slik at krigen berre skuldast olje? Nokre på venstresida hevdar det.

– Olja er ein heilt konkret grunn til denne krigen. Ikkje berre olja i Irak, men olje- og gassressursane i heile Midtausten og Sentralasia – akkurat slik råvarer var ein grunn til den klassiske koloniseringa. For å få kontroll med denne olja, så må USA sikra maktposisjonen sin i regionen. Krigen mot Irak er også ein krig, gjennom «stråmann», mot rivalane til USA på verdsarenaen. Usemjene med Frankrike, Tyskland, Russland og Kina dreier seg mykje om dette. Når løva no har kasta seg over byttet, så kjem nok

nasjonale, demokratiske, sosiale og kulturelle rettar. Me stør også den patriotiske irakiske opposisjonen, som ikkje lener seg på «hjelp» frå Bush eller andre imperialistar. Kurdarane har bitre røymsler med den såkalla hjelpa frå stormakter og andre regionale makter mot regima i dei landa dei bur i. Diverre ser det ut som om leiingane i KDP og PUK, som er dei sentrale kurdiske organisasjonane i Nord-Irak, likevel lit på at USA-invasjonen kan tena den kurdiske saka. Me lyt vona at dei kjem på andre tankar før det er for seint. Tyrkia er jo mykje viktigare for USA enn kurdarane er.

Oppgåvene framover

Kva vert dei viktigaste oppgåvene for antikrigsrørsla no? Held det med demonstrasjonar? Kva med direkte aksjonar, streikar og så vidare? Kva krav bør me stilla til den norske regjeringa?

– Me må utvikla

allsidige krav og aksjonsformer. Viktigast for oss i Noreg er å leg-

gja press på den norske regjeringa, slik at ho ikkje «glid over» i USA-alliansen ved fyrste høvet. Me har sett at sentrale regjeringsmedlemer har svært sterk USA-abstinens. Og Noreg stør i praksis opp om USA på fleire område, både ved militær assistanse i Tyrkia og Middelhavet og ved å sprøyta kapital inn i USA-økonomien. Me må krevje at dette vert avvikla. Her trengst både punktdemonstrasjonar, til dømes ved Håkonsvern ved utsendinga av dei fire missiltorpedobåtane derfrå rundt 1. april, og meir direkte sivile ulydsaksjonar. Fagrørsla bør fylgja opp den fine politiske streiken 14. mars.

Diktatoren Saddam

Saddam Hussein er ein diktator med mykje blod på hendene. Han vil nekta kurdarane og andre folk sjølvstende. Burde ikkje eit revolusjonært parti som AKP stø forsøket på å kasta honom?

– Ikkje ved å gje USA makta i standen! Me stør kampen til kurdarane for

Arnljot Ask er internasjonal sekretær i AKP. Han er også med i leiinga for antikrigsnettverket i Oslo.

USA ut av Golfen!

Når Noreg skal inn humanitært, må det koplust til kravet om at USA-okkupasjonen må opphøyra. Verda skal ikkje vera med å rydda opp for og etablere USA si rekolonisering i land etter land. Kravet «USA ut av Irak» må reissast allereie no – på same vis som afghanarane reiser parola «USA ut av Afghanistan», filippinarane «USA ut av Filippinane» osv.

For at krava våre til regjeringa skal bli meir enn ord, er det viktig at me held ved like og byggjer ut masserørsla. Kollektive aksjonsformer som demonstrasjonar må brukast slik at me demonstrerer styrke, ikkje slik at me utmattar oss sjølve gjennom mekaniske repetisjonsøvingar. Individretta aksjonar, som ulike former for boikott av varer frå USA, må me også utvikla. Folk må få høve til å syne engasjement, dersom me skal klara å oppretthalda trykket i freds- og antikrigsrørsla.

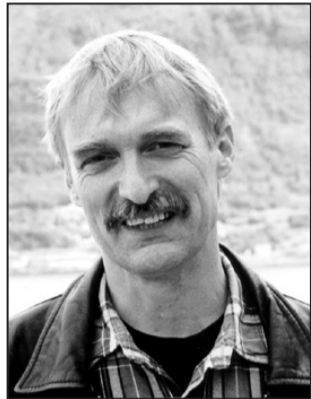
Bilete frå antikrigsdemonstrasjonen i Oslo 15. februar

USA ut av Irak!

Olja endrer norsk sikkerhetspolitikk

Det er enorme mengder olje i Barentshavet. Beregninger sier at 50 % av verdens oljeressurser ligger i Golfen og 25 % i Barentshavet.

av Frode Bygdnes
fylkestingsrepresentant for RV i
Troms og medlem av AKP

I fylkestingets temasamling i Troms fikk vi høre at USA ønsker å hente 15 til 20 % av sin import fra Nordvest-Russland, og de har allerede snakket med Russland om leveranser. Disse fremtidsutsiktene vil medføre to-tre supertankere seilende forbi kysten vår daglig. Om vi tar kontroll over denne seilingskorridoren, vil vi fort pådra oss en «Suez-konflikt».

Noe av oljeressursene er også i vår del av Barentshavet. Derfor er det viktig for Bush at det er et USA-lojalt regime her i landet. Den amerikanske ambasadørens utbrudd nylig gjaldt kanskje ikke bare Irak-konflikten. Truslene om økonomiske og forsvarspolitiske konsekvenser kan gjelde posisjonering om olje i nord. Vår sikkerhetspolitikk ligger ikke i Afghanistan eller Irak, men i våre nordlige områder.

Et av de største oljefeltene er nettopp i gråsona mellom Russland og Norge, øst for sektorlinja, vest for midtlinja. Det er gjort avtale om at det ikke skal bores i dette området før det foreligger klare avtaler. Det er all grunn til å tro at norske og russiske selskaper vil utnytte den uavklarte situasjonen. Vi har allerede norsk-russiske fiskeriselskaper som jobber i en politisk gråsona. Russiske selskaper vil trenge teknologien til de norske oljeselskaperne – selskaper som nylig har vist at de mangler nasjonalt ansvar. I denne situasjonen er gigantfeltet i gråsona spesielt interessant for selskaperens ekspansjon østover. Her har Statoil og Hydro en fordel, fordi

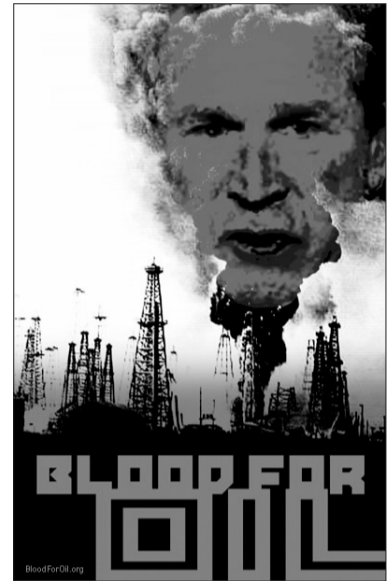
USA har derfor kastet sine øyne på nordområdene, og ønsker å sikre seg et tilsynelatende stabilt område som alternativ til Midtøsten.

de har undervannsteknologien for arktiske strøk, noe de russiske selskaperne trenger for realisering av de store oljefeltene.

En norsk nasjonal bevissthet vil bremse oljeselskaperens fremstøt. Kystfolket vil selvfølgelig sette begrensninger av miljø- og ressurs hensyn. En slik bevissthet er en trussel mot USA og Russland sine interesser, som er stikk mot kystfolket sine. Et reelt demokrati der kystfolket får legge premissene, vil ikke bli akseptert.

La oss leke med tanken; skulle RV få demokratisk flertall i Norge, så vil Bush definere oss til ondskapens akse og om nødvendig bombe oss også. Heller ikke et SV-regime vil kunne være trygt for amerikansk okkupasjon, hvis de ikke viser seg enda mer holdningsløse i posisjon enn de er i dag. Krigen i Irak angår dermed oss direkte. Vi må ikke bare stille oss som «meklere», vi må på prinsipielt grunnlag forsvare små nasjoners suverenitet mot at ei imperialistmakt skal diktere regimene rundt om i verden. Vi må også være aktivt med på å hindre at supermakta USA

skal omforme FN til sitt organ. At USA er den sterke, er det ikke tvil om. Men det tjener ikke norsk sikkerhetspolitikk at vi skal være ettergivende for Bush sitt press i FN. Vi kan fort få behov for støtte både mot USA og Russland. Vi må våge å si i mot imperialistmaktene.

Illustrasjon: www.bloodforoil.org

Krigen var ventet ...

Utdrag fra Freds- og antikrigsprogram for AKP (1999)

USA – dominans og ustabilitet

Med sammenbruddet av Sovjetunionen og stormaktsalliansen som bygde på denne supermakta, gikk verden inn i en epoke med ustabilitet, ikke inn i en fredens epoke, som de triumferende propagandistene for kapitalismen slo om seg med i overstadig lykkerus etter den såkalte kommunismens fall. Den seirende supermakta, USA, forsøker å skape et verdensomspennende «Pax Americana» gjennom å fylle opp de maktpolitiske tomromma sammenbruddet etterlot seg. Dette gjør de ved hjelp av mer fordekte pressmidler overfor sine nye gryende rivaler, som den dominerende EU-makta Tyskland, Japan, Kina og endog det framtidige Russland, og gjennom utilslørt maktbruk overfor de folkene og nasjonene de utbytter og undertrykker åpent.

[...]Vi ser at USA også prøver å skyve fram sine posisjoner i Øst-Asia i forhold til de frontlinjene som ble etablert etter 2. verdenskrig, revolusjonen i Kina og Koreakrigen.[...] I den nå over åtte år lange krigen mot Irak har USA klart å tvinge fram oppslutning fra en samla verdensimperialisme for felles aggresjon overfor en nasjon og et helt folk i den tredje verden. Krigen brukes til å spre oppfatninga om at den store trusselen mot menneskeheten kommer fra usiviliserte despoter.

Så lenge USA klarer å beholde sin dominans, vil rivaliseringa mellom imperialistmaktene stå fram som et underordna trekk ved nåtidens kriger. Men utviklinga peker fram mot åpnere konfrontasjoner også de store imperialistmaktene imellom.

Det siste tiåret, fram til høsten 1998, kunne USA diktere FN og fikk følgelig FN med på å føre krigen mot Irak (som de fortsatt gjør gjennom sanksjonspolitikken). Vi er nå på vei inn i en ny fase, hvor stormakter som Russland og Kina, og av og til Frankrike, blokkerer USAs egenrådighet. USA vil da gå andre veier om nødvendig. [...] [Ofte] sammen med England, som vi ser i de jevnlige bombetoktene mot Irak. De går også aleine, som når Kongressen åpenlyst bevilger ca 100 millioner dollar i støtte til attentater og indre opprørsforsøk i Irak.

USA bryter internasjonale konvensjoner de har skrevet under. [...] At de nå setter FN til side, må ikke føre til at vi aksepterer – eller til og med aktivt fremmer – forslag om imperialistiske intervensjoner bare de fører FN-flagget.

AKPs freds- og antikrigsprogram:
<http://www.akp.no/program/fredsprog2.htm>

Aldri mer 1940

Hva betyr Norges allianse med USA?
Hva er planene for det norske forsvaret?
Hva betyr «out of area»?
Hva er det norske forsvarets fiendebilde?
Vil forsvaret ha en vernepliktshær eller en vervet hær?
Betyr omlegginga av forsvaret at Norge mister det?
Hva betyr Nato-medlemsskapet?

Les heftet **Aldri mer 1940**:
<http://www.akp.no/arkiv/forsvar/hefte.htm>

Analyser av og nyheter om krigen i Irak og spillet bak finner du på

antikrigssida på www.akp.no

hundrevis av pekere – hyppige oppdateringer

Hva skjer i USA?

Hva er USAs virkelige mål med angrepet på Irak? 22. mars gikk 200.000 i antikrigsdemonstrasjon i New York. Hva skjer i fredsbevegelsen?

Dennis O'Neil kommer fra USA. Han representerer organisasjonen Freedom Road Socialist Organisation, som deltar aktivt i antikrigsarbeidet i USA. Se www.freedomroad.org.

Påmelding: akp@akp.no

Revolusjon!

Eller kanskje kapitalismen kan ta slutt ved at de aller fleste stemmer på et sosialistisk revolusjonært parti? Det hadde vel vært det beste? Men er det mulig?

Hvis en revolusjon er nødvendig, – hva er det med kapitalismen som tilsier det? Dette er den klassiske diskusjonen: «Revolusjon eller reform».

Hvilke konsekvenser har ulike analyser av kapitalismen å si for hvordan et revolusjonært parti jobber?

Innledere legger fram ulike syn.

Hva skjer i EU?

Hvor langt er planene kommet for Europas forente stater? Klarer Tyskland og Frankrike å bygge opp en EU-hær? Hvordan bidrar Irak-krigen til å øke motsetningene innad i EU?

Karen Sunds kommer fra Danmark. Hun er tidligere vararepresentant i Europaparlamentet. Hun er økonom og med i styret i Folkebevægelsen mot EU. Hun er også medlem av sentralstyret i DKP/ml. Se hva hun skriver: www.arbejderen.dk, søk på Karen Sunds.

Revolusjon!

Mot krig og fattigdom

Mot rasisme

og kvinneundertrykking

Konferanse i Oslo 9.–11. mai

Hvor og når?

Aulaen på Hellerud videregående skole
(t-banen til Tveita, linje Ellingsrudåsen)

Fredag 9. mai kl. 18–21

Lørdag 10. mai kl. 10–21

Søndag 11. mai kl. 10–14

Pris

Voksne og andre med jobb: 300 kroner

Skoleelever og studenter: 200 kroner

Det blir flere programposter!

Pluss sang, opptreden og litt av hvert

Følg med på www.akp.no

Nei til kvinnehandel og ja til prostitusjon?

Dette er regjeringenes logikk. Også den norske.

Hva betyr den svenske loven som forbyr kjøp av seksuelle tjenester? Kan loven begrense rekruttering av prostituerte? Kan loven gjøre det vanskeligere for mannen som kjøper? Er det riktig å få den svenske loven til Norge?

Innleder fra Sverige eller Danmark.

Hva skjer på Filippinene?

Nok et sted der USA blander seg inn. Høsten 2002 undertegnet USAs utenriksminister Colin Powell en ny avtale i Manila som gir USA rett til å ha soldater i Filippinene i ubegrenset tid.

Det er store bevegelser for demokrati, frigjøring fra USAs makt og for økonomisk framgang for folket. Presidenten på Filippinene stempler all opposisjon som terrorisme, og organisasjoner i landet står på USAs terrorliste.

En representant for motstandskampen kommer på konferansen.

EU – vårt eget lille WTO

Attac har nylig avholdt sitt andre landsmøte, og har gått fra å være i startfasen til å være i gang. En av de sentrale sakene var kampen mot Gats-avtalen og den verdensomspennende frihandelen, men EU

er fortsatt et ikke-tema. Kanskje var dette en riktig prioritering nå, men en organisasjon som har lokal råderett som et viktig prinsipp, kan ikke for alltid unngå EU-debatten.

av Jorunn Folkvord

Antiglobaliseringsbevegelsen gjør en stor innsats ved å avsløre de rike landas og de store konsernenes økonomiske makt, som blant annet bruker Verdensbanken og WTO til å styrke sin posisjon, og til å legge premissene for en verdenshandel som tjener de rikeste landa og de rikeste folka. EU er en organisasjon som fungerer grunnleggende på samme måte.

Det store vanntyveriet

Det har lekket ut at EU har lagt fram krav i Gats-forhandlingene om en full privatisering av verdens vannressurser. EU vil ta vannet til de fattige og gjøre det til en handelsvare. Dette virker selvsagt håreisende på oss, men innenfor den kapitalistiske logikken er dette helt fornuftig. Markedet er best!

At EU har en mer omfattende innpakning, kan man lett la seg lure av. Det snakkes om fred, sikkerhet, miljøvern, demokratisering og kvinnefrigjøring, men kjernen forblir den samme – beinhard markedsliberalisme og minst

mulige hindringer for kapitalens frie herjinger.

EU rår – også i Norge

Gjennom EØS-avtalen har EU allerede i dag stor innflytelse på norsk politikk. Stortinget var imot at butikkene skulle selge rusbrus. EU dikterte at Norge måtte. Stortinget ville opprette enkelte professorstillinger på universitetene, øremerka for kvinner, EU sa nei, og nei ble det.

Nå kan man si at noen flasker rusbrus og en håndfull professorater ikke er så mye å ta på vei for. Ingen kommer

til å ta sin død av dette. Nei, sikkert ikke, men privatisering av verdens vannressurser kommer til å koste tusener og kanskje millioner livet. Og det er det samme prinsippet som styrer. EU er like mye tilstede i de små detaljerte eksemplene som i de store verdensomspennende. Frihet til markedet – legg ned nasjonalstaten, det er mantraet som går igjen.

En verden uten grenser

Revolusjonære ser ofte for seg en verden uten grenser mellom land. Vi ser for oss et samfunn der hele verden er med, hvor

folk arbeider og samarbeider, flytter og reiser, utnytter naturen på en god måte, ikke for å lage profitt for noen få.

Dette gjør at noen tenker at nasjonalstatene i dag er feil, at det beste er å bygge ned grensene så raskt som mulig. Men den verden vi lever i er kapitalistisk. Og kampen blir da en helt annen. Nasjonalstatens makt kan være et viktig forsvar mot en enda grovere utbytting fra den internasjonale storkapitalen, mot Verdensbanken, WTO og EU. Kravet om nasjonal sjølråderett er i dag et progressivt krav som ikke tjener de rikeste, men folk flest.

Bevegelsens sjel

Antiglobaliseringsbevegelsen er i sin sjel anti-EU, og er en politisk ressurs fordi den leverer argumenter mot globale og regionale maktorganisasjoner som hindrer det lokale sjølstyret. I den kommende EU-kampen må også Attac bli med og bruke sitt eget analyseapparat på Europas største regionale maktfaktor og pådriver for aggressiv frihandel – Den europeiske unionen.

Jorunn Folkvord er leder av Oslo AKP

Illustrasjonsbildet er fra en aksjon gjennomført av Attac i Østerrike

Steinar Alsos ny leder i Attac

Attac har hatt landsmøte. Den viktigste politiske enkeltsaken for Attac i året som kommer blir kamp mot Gats-avtalen som nå forhandles fram i Verdens Handelsorganisasjon (WTO). Gats-forhandlingene innebærer omfattende liberalisering i handel med tjenester.

www.attac.no

www.ingenkrig.no

– Krigen mot Irak er lekk i ein plan for å rekolonisera Midtausten og auka amerikansk dominans i heile verda.

Nei, det er ikkje ein galen venstre-ekstremist som seier det, men professor Thomas P. Barnett ved Marinekrigshøgskulen i USA. I artikkelen «Pentagons nye kart» skriv han:

«Når USA endelig går til krig igjen i Persiabukten, vil det ikkje berre vera å gjera opp for sist eller berre ei tvungen avvæpning av ulovlege våpen eller eit sidespor i kampen mot terror. Den neste krigen vår i Golfen vil vera eit historisk

«Let me tell you why military engagement with Saddam Hussein's regime in Baghdad is not only necessary and inevitable, but good.»

vendepunkt - augneblinken då Washington DC tar reelt eigarskap til strategisk tryggleik i globaliseringstidsalderen.

Derfor har det offentlege ordskiftet om denne krigen vore så viktig: det har tvunge amerikanarar til å forhalda seg til nemningar som eg trur vert det nye tryggingparadigmet i denne tida, nemleg at fråkopling er farleg. Bandittregimet til Saddam Hussein er farleg fråkopla frå den globaliserande verda, frå reglane, normene og alle banda som knyter land saman i gjensidig avhengigheit. (...)

Syn meg stader der globaliseringa er spekka med nettverkstilkoplingar, finanstransaksjonar, liberale medier og kollektiv trygging, og eg skal syna deg regionar med stabile regjeringar, aukande levestandard og fleire sjølvord enn mord. Desse delane av verda kallar eg Den fungerande kjerna – eller berre Kjerna.

Syn meg i staden stader der globaliseringa er veik eller ikkje i det heile teke, og eg vil syna deg regionar plaga med politisk undertrykkjande regime, utbreidd fattigdom og sjukdom, jam-

lege masse mord, og – viktigast – kroniske konflikter som føder den neste generasjonen globale terroristar. Desse delane av verda kallar eg Den ikkje-integrerte sprekk – eller berre Sprekken (...)

Det er alltid mogleg å ramla av denne vognane kallar globalisering. Og når du gjer det, vil det fylgja blodbad. Om du er heldig, vil amerikanske troppar óg fylgja. (...)

Syn meg ein del av verda som er trygg og fredeleg, og eg skal syna deg sterke eller vekksande band mellom det lokale militæret og militæret til USA. Syn meg regionar der storkrig er utenkjeleg, og eg skal syna deg permanente USA-militærbasar og langvarige tryggingssalliansar. Syn meg dei sterkaste investeringsbanda i den globale økonomien og eg skal syna deg to militære okkupasjonar som omdanna Europa og Japan etter den andre verdskrigen.»

<http://www.nwc.navy.mil/newrulesets/ThePentagonsNewMap.htm>

Er SV til å stole på i EU-kampen?

På landsmøtet til SV holdt Kristin Halvorsen en tale der hun klart gikk imot norsk EU-medlemskap. Det er bra. Etter mange TV-intervjuer der hun har snakka om at SV også er EU-tilhengernes parti, var det mange som var usikre på om hun sjøl ville gå i det som kalles tenkeboksen. Det vil hun, etter det hun sa i talen sin, ikke gjøre.

av Solveig Aamdahl
sentralstyremedlem i AKP

Samtidig som hun sa at SV fortsatt vil være et nei-parti, sendte landsmøtet dessverre også ut andre signaler. Det at landsmøtet ikke vedtok kravet om at Norge må melde seg ut av EØS, kan få en til å få hakaslepp. De vedtok at EØS-avtalens betydning for Norge måtte utgreies grundig. Det gjorde de mens Dag Seierstad, EUs utreder, satt i salen. Han har gjentatte ganger vist oss hvilken negativ betydning EØS-avtalen har for Norge. Leser ikke SVs landsmøtedelegater Nei til EUs skriftserie?

Hvorfor ikke ut av EØS?

Når SV ikke kan vedta at Norge snarest må melde seg ut av EØS, kan det bare skyldes fire ting.

- De har ikke satt seg inn i hva EØS betyr for Norge.
- De ønsker at Norge skal ha en fastere tilknytning

til EU enn det en handelsavtale gir.

- De er redde for at DNA ikke vil ha noe regjerings samarbeid dersom de krever at EØS-avtalen sies opp.
- De støtter EØS-avtalen.

Når det i SV er så stor usikkerhet i forhold til EØS, kan det bety at partiet kan utvikle seg i feil retning i forhold til den kommende EU-kampen. Det er nå et flertall både i folket og blant dem som stemmer SV for norsk EU-medlemskap.

SV som stort parti

SV er i ferd med å bli et stort parti. Kan det være at de vil bli så redde for å miste stemmer at de vil snu i EU-saka? Det at EU er splitta i synet på krigen mot Irak kan få mange til å tru at EU vil være en progressiv motvekt til USA, og på den grunnlaget skifte fra ja til nei. Derfor er det viktig at partiene på venstresida klart

sier ifra om at flertallet av EUs medlemsland støtter USA.

SV som regjeringsparti

SV ser seg sjøl som et regjeringsparti etter valget – om ikke før. Hvor viktig er det for SV å sitte i regjering sammen med EU-profeten Stoltenberg? Og er han villig til å legge Norges forhold til EU på hylla i fire år for å få regjeringsmakt?

Spørsmåla om SVs framtidige linje i EU-spørsmålet er mange. Men det er viktig at vi slår fast hva Kristin Halvorsen faktisk sa. SV vil fortsette å være et nei-parti. I tida framover må vi klistre SV til denne uttalelsen og fortsette å diskutere synet på EØS-med dem. De må ikke få glemme at det å være et nei-parti kan bety at de ikke kan delta i ei ja-regjering.

Tre bløffer om EØS

Bløff 1

Utenriksminister Bjørn Tore Godal (Arbeiderpartiet) 3. september 1992: «Regjeringens vurdering er at den regionale differensieringen av arbeidsgiveravgiften kan og skal opprettholdes.» Efta-domstolen fastslo det motsatte i mai 1999.

Bløff 2

Arbeiderpartiets stortingsgruppe juli 1992: «Det er ingen tvil om at Norge vil kunne nekte import av produkter som beviselig er farlige for helse, sikkerhet og miljø.» I januar 2001 blir EUs matsminkedirektiver norsk lov til tross for at stortingsproposisjonen fastslår at økt helsefare er sannsynlig.

Bløff 3

KrF og Ap i innstilling til Stortinget nr 248 (1991-92): «Disse medlemmer legger avgjørende vekt på at Regjeringen i proposisjonen slår fast at Vinmonopolet kan og vil bli opprettholdt innenfor EØS. Dette gjelder både for import og salg av vin og brennevin.» I desember 1994 fastslår ESA at import-ene retten er i strid med EØS-avtalen. (Det er mange flere bløffer. Kilde: Dag Seierstad: *Ut av EØS? Nei til EUs årbok 2002.*)

Hvem kan vi stole på?

Rein bløff eller elendig vurderingsevne? Ikke godt å si. Men spør heller om folka som stod bak EØS-avtalen er noe mer å stole på når de nå skal ha oss inn i EU.

EØS er ille, men EU-medlemskap er verre

Ei norsk regjering kan si nei til pålegg fra EØS. De vil ikke, men kan. Her er den store forskjellen på EU og EØS:

1) Vi har reservasjonsrett (veto) i EØS, dvs at vi kan si nei til EU-lover vi ikke liker. (I praksis bruker ikke regjeringa vetoretten. Kan hende er det fordi det da ville bli så tydeleg at inne i EU, der må vi bukke og skrape til alt som kommer.)

2) Vi kan melde oss ut av EØS. Sier vi takk og farvel, så gjelder den gamle handelsavtalen fra Efta-tida. Han bør nok oppdateres, men det er ikke noen grunn til å tru at ikke EU vil forhandle med olje-Norge. (Og WTO-reglene sier faktisk at EU ikke kan gi oss dårligere tollvilkår enn de gir andre land.)

3) Vi har rett til å tale sjølv i internasjonale forum utafor EU. Ofte opptrer EU som ei blokk, og oftere skal det bli. Enda om Norge gjerne logrer pent bak USA, så kan vi velge å bruke stemmen vår. Vi gjorde det under FN-toppmøtet i Johannesburg i fjor. Av i-landa var det først bare Norge og Sveits som var mot at miljøavtaler i framtida skulle underordnaes WTO-reglene. Her gjorde sjølvstendigheta vår at vi kunne presse fram et bedre resultat.

Likevel: Si opp EØS-avtalen!

1) Den norske regjeringa kan si nei, men sier ja til alle EØS-pålegg.

2) Ja-sida skal inn i EU og påvirke. Men Norge bestemmer ikke i EU. Utafor EU og EØS har Norge 100% av stemmene. Innafor EU vil Norge ha to prosent.

3) EØS-avtalen fungerer som et redskap for å gjennomføre EU-politikk i Norge. Og som et redskap for at folk skal venne seg til direktiv utenfra.

Derfor: Ut av EØS!

Vil du vite mer?

Les Dag Seierstad: *Ut av EØS? (Nei til EUs årbok 2002)*. Den er lettlest og oversiktlig – ei ordentlig må-bok for alle som vil gjøre seg klar for en ny EU-kamp. Bestill fra Nei til EU, Arbeidersamfunnets plass 1 0181 Oslo.

GAD

Tre nye hefter fra AKP

Bestillingsadresse, se baksida

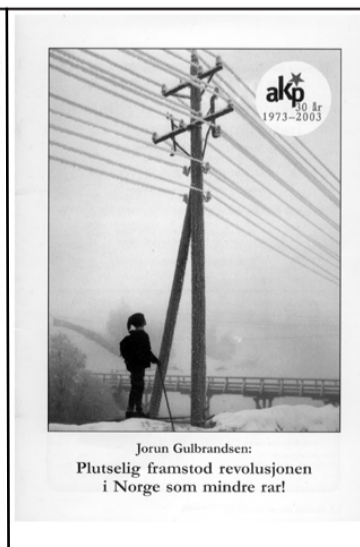
Justica já!

Argentina, Uruguay og Paraguay

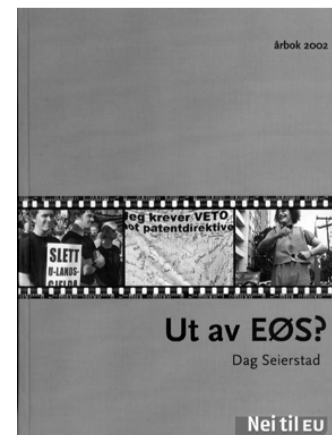
Forsvar høgskoler og universitet!

Fire artikler om universitets- og studentpolitikk

Plutselig framstod revolusjonen i Norge som mindre rar

av Jorun Gulbrandsen

akp.no – avisa til Arbeidernes kommunistparti

Krig kan stanses!

Jorun Gulbrandsen
Leder av AKP

Det er mulig! Men forutsetninga er at kapitalismen ikke lenger er samfunnssystemet folk i verden lever under.

Imperialismen

Kjennetegn på imperialismen, dvs kapitalismen siden slutten av 1800-tallet, er at de store kapitalistiske selskapene blir internasjonale konserner, kontrollerer naturressursene i verden, utbytter alle mennesker og kommanderer reglene for verdenshande-

len til sin fordel. De imperialistiske maktene har delt opp hele verden mellom seg og mener de har «rett» til å plyndre den.

Eneherredømme

Men dette systemet er ikke stabilt. Det sier seg sjøl, når markedets konkurranse og anarki skal gjelde ikke bare på grønnsaktorget, men med hele verden som markedsplass! De imperialistiske stormaktene og selskapene som de representer-

er, slåss om ressursene. Dette fører til kriger *hele tida*. Denne gangen er det USAs krig mot Irak. USA ønsker å etablere et eneherredømme i verden. USA vil ha Midtøsten med alt det innebærer av naturressurser (olje) og god beliggenhet med tanke på videre ekspansjon østover.

Flere steiner

Så vi ønsker det irakiske folket all mulig lykke i kampen med å hive ut

angriperne! USA har allerede fått motstand så hatten passer, i et land der de proklamerte på forhånd at folket ville møte dem med sang og glede. Så ble det sand og vrede. Og vi skal gjøre det *vi* kan for å legge flere steiner i Bush sin bær.

Kommunisme

Men skal det bli slutt på krig i det hele tatt, må kapitalismen og imperialismen erstattes med et annet samfunnssys-

tem der profitten til et lite mindretall ikke er målet for samfunnets produksjon og ressursbruk. Bare et samfunn der de menneskelige behovene settes i første rekke, for alle, kan få slutt på krigen. Folk har mange navn på et slikt samfunn. Vi kaller det kommunisme etter navnet fra kommunen, fellesskapet.

Vil du diskutere dette? Kom til Oslo 9. til 11. mai! Kom på konferansen **Revolusjon!**

Følg med på www.akp.no

Råd til arbeiderkvinner nr 5:

Bli en «HU-bedrift»!

Alle i arbeidslivet har hørt om IA-bedrifter. Det er bedrifter som har laget en avtale mellom arbeidere og eiere om et såkalt «inkluderende arbeidsliv», IA. «IA-bedrifter» – avtalen skal redusere sjukefraværet. Ettersom folk allerede er for mye på jobben når de er syke og har et for høyt sjukenærvær, er det lurt å si opp avtalen. Lag heller en HU-avtale.

HU-avtalen går ut på å lage avtale om halv uke, HU, med Kjell Inge Røkke-modellen. Han skal ifølge nyhetene gå ned til tre dagers arbeidsuke. Han er lei jobbmaset og vil tilbringe resten av dagene sammen med familie og venner. Hexa Alexa tar det som en selvfølge at Røkke ikke vil gå ned i lønn, og han går dermed i spissen for fagbevegelsens krav om full lønnskompensasjon når det er snakk om arbeidstidsforkortelser.

Gjør slik:

1. Skriv ei liste over jobbmaset
2. Skriv opp familie
3. Skriv opp venner

Da er Røkkemodellen ivaretatt. Avtale inngås. Hvis bedriftsledelsen mukker, gjør følgende:

1. Gå hele dagen og rop ut hvor lei dere er jobbmaset i 3 dager.
2. Ta med familie og gjør familieting i 1 dag.
3. Ta med venner og gjør venneting i 1 dag.

Det vil virke. Dere blir en «HU-bedrift».

Hilsen Hexa Alexa

Vellykket landsmøte i RV

Torstein Dahle er valgt til ny leder i RV. To kvinner ble de nye nestlederne – Marte Mjøs Persen fra Bergen og Sigrid Staurset fra Oslo. Landsmøtet vedtok nytt arbeidsprogram, ei plattform for kommunevalget og både handlingsplan for perioden og et strategidokument. I tillegg kom en rekke uttalelser. Se alle vedtak og uttalelser på www.rv.no.

Utdrag fra landsmøteuttalelsen om Blitz:

La Blitz bli!

Å ivareta et mangfold i byen er kommunens ansvar. Ungdomshuset Blitz har blitt drevet i 20 år, og vært et gratis kultur- og fritidstilbud. Nå prøver kommunen å overlate sitt ansvar til de rikes hender. Eiendomsspekulanter bryr seg ikke om prosjekter de ikke kan tjene penger på. På det profittthungrige private markedet taper ungdom, fattige, arbeidsløse, kulturen og mangfoldet. Blitz har sagt klart ifra om at et salg ikke vil bli godtatt og huset vil bli okkupert. RV støtter Blitz-miljøets kamp for å beholde Blitz-huset. Ja til et mangfoldig ungdomsmiljø! Nei til salg av Blitz-huset!

Framsidediletet i første utgåve av akp.no var tatt av Victoria Melå. Vi er lei for at denne opplysninga fall bort.

Biletmontasjen på framsida denne gongen er ved Nguyen Tran, og kjem frå PeacePoster.org.

Abonner på Røde Fane

200 kroner i året for minst 4 nummer (i år blir det minst to ekstranummer)

Prøveabonnement 100 kroner

Du kan få denne avisa gratis i posten kvar måned. Kontakt AKP!